

REGULERINGSKOMMISSIE VOOR ENERGIE IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

VERSLAG 18 (BRUGEL-VERSLAG-20140901)

Motiveringen van de beslissingen over de tariefmethodologieën voor elektriciteit en gas bedoeld in artikel 9quater §1 van de elektriciteitsordonnantie en in artikel 10bis §1 van de gasordonnantie

Verslag over de overlegprocedure bedoeld in artikel 9quater §3 van de elektriciteitsordonnantie en in artikel 10bis §3 van de gasordonnantie

Verslag over de raadplegingsprocedure bedoeld in artikel 9quater §4 van de elektriciteitsordonnantie en in artikel 10bis §4 van de gasordonnantie

1 september 2014

Inhoudsopgave

1	Inleiding – Context.....	4
2	Motiveringen van de beslissingen betreffende de tariefmethodologieën.....	5
2.1	Duur van de regulatoire periode.....	5
2.2	Tariefontwerp.....	6
2.3	Het totaal inkomen.....	7
2.4	Berekening van de billijke marge.....	8
2.4.1	Het rendementspercentage.....	8
2.4.2	Risicovrije rente.....	10
2.4.3	Risicopremie.....	12
2.4.4	Bètafactor.....	12
2.4.5	Parameter S.....	14
2.4.6	Illiquiditeitsfactor.....	15
2.4.7	Het gereguleerd actief.....	16
2.5	Regels voor de evolutie van de kosten.....	18
2.6	Incentive regulation.....	18
2.7	Verdeelsleutels.....	20
2.8	Tariefsaldi.....	20
2.8.1	Beheer van de saldi.....	21
2.8.2	Schuivend venster.....	23
2.9	Afschaffing van het compensatieprincipe.....	24
2.10	De progressieve tarifiering.....	24
3	Tariefoverleg met de netbeheerder.....	27
3.1	Context.....	27
3.2	Verslag over het overleg.....	28
3.2.1	Stabiliteit van het regelgevend kader.....	28
3.2.2	Rendementspercentage dat moet worden toegepast op het gereguleerd actief.....	29
3.2.3	Capaciteitstarief.....	29
3.2.4	Vaststelling en bestemming van de saldi.....	30
3.2.5	Procedure voor de invoering en de goedkeuring van de tarieven.....	30
3.2.6	Procedure na vernietiging of schorsing van een tariefbeslissing.....	31
3.2.7	Aanvullende gegevens en tussentijdse verslagen.....	33
3.2.8	Evaluatie van het billijke karakter van de componenten van de inkomsten.....	34
3.2.9	Progressieve tarifiering.....	36
4	Raadpleging van de Gebruikersraad.....	42
4.1	Context.....	42
4.2	Verslag van de raadpleging.....	42
4.2.1	Publicatie en retroactiviteit van de tarieven.....	42
4.2.2	De billijke marge.....	43
4.2.3	Afschaffing van het compensatieprincipe.....	43

4.2.4	Capaciteitstarief.....	44
4.2.5	Progressieve tarifiering.....	45
5	Opmerkingen geformuleerd door de markspelers over de methodologieteksten	46

I Inleiding – Context

De Brusselse Ordonnantie van 8 mei 2014¹ verleent BRUGEL de bevoegdheid voor de controle op de distributietarieven voor elektriciteit en gas met ingang van 1 juli 2014.

Overeenkomstig artikel 9^{quater} van de "elektriciteitsordonnantie" en artikel 10bis van de "gasordonnantie" bieden de tariefmethodologieën die door de regulator werden opgesteld de distributienetbeheerder de mogelijkheid om zijn tariefvoorstellen op te stellen, die als basis zullen dienen voor de goedkeuring van de elektriciteits- en gastarieven door BRUGEL.

De methodologieën werden opgesteld overeenkomstig de richtlijnen die door de ordonnantie worden bepaald.

De tariefmethodologieën werden door BRUGEL opgesteld volgens een procedure van gemeenschappelijk akkoord met de distributienetbeheerder op basis van een uitdrukkelijk transparant en niet-discriminerend akkoord.

In overeenstemming met de transparantieprincipes en de wetgeving betreffende de motivering van administratieve handelingen formuleert BRUGEL in dit document haar belangrijkste motiveringen betreffende de wijzigingen die werden aangebracht aan de vroegere methodologieën opgelegd in de besluiten van 2 september 2008².

Dit document bevat ook de diverse opmerkingen geformuleerd door de netbeheerder SIBELGA in zijn verslag over het overleg, evenals een samenvatting van de reacties die door de Gebruikersraad werden overgemaakt in overeenstemming met de raadplegingsprocedure opgelegd in de ordonnantie van 8 mei 2014. BRUGEL argumenteert haar standpunt over al deze opmerkingen.

Algemeen gezien neemt BRUGEL alle noodzakelijke maatregelen om de grootst mogelijke transparantie te garanderen betreffende de aspecten gekoppeld aan haar tariefbevoegdheden.

¹ tot wijziging van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de ordonnantie van 1 april 2004 betreffende de organisatie van de gasmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, betreffende wegenisretributies inzake gas en elektriciteit en houdende wijziging van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

² Koninklijk Besluit betreffende de regels met betrekking tot de vaststelling van en de controle op het totaal inkomen en de billijke winstmarge, de algemene tariefstructuur, het saldo tussen kosten en ontvangsten en de basisprincipes en procedures inzake het voorstel en de goedkeuring van de tarieven, van de rapportering en kostenbeheersing door de beheerders van distributienetten voor elektriciteit.

BRUGEL verbindt zich ertoe zo snel mogelijk alle nuttige documenten te publiceren die de diverse marktspelers gemakkelijker toegang tot de informatie garanderen.

2 Motiveringen van de beslissingen betreffende de tariefmethodologieën

De algemene standpunten die BRUGEL inneemt, worden vermeld als inleiding op de methodologieteksten.

Deze nieuwe tariefmethodologieën zijn geïnspireerd op het bestaande methodologisch kader en voornamelijk op het Koninklijk Besluit van 2 september 2008

BRUGEL wil een stabiel regelgevend kader behouden en een systeem van het type "Cost +", ingesteld door de vorige bevoegde overheid, en er tegelijk de installatie van een incentive regulation aan toevoegen.

De fundamentele principes van transparantie en niet-discriminatie hebben als richtlijn gediend voor BRUGEL bij het opstellen van alle mechanismen in deze methodologieën.

BRUGEL stelt zich tevens tot doel de ontwikkeling van een performant distributienet te bevorderen en tegelijk de netbeheerder te motiveren om zijn kosten te beperken om een stabiele, zelfs dalende, budgettaire enveloppe te behouden.

In de loop van de volgende regulatoire periode zal BRUGEL erop toezien de kost per gedistribueerde energie-eenheid zo laag mogelijk te houden en elke verhoging van de distributietarieven te voorkomen of te beperken. Dit is een moeilijke oefening aangezien de hoeveelheden energie die worden geleverd op de distributienetten in dalende lijn gaan.

2.1 Duur van de regulatoire periode

BRUGEL wil een stabiel regelgevend kader in stand houden. Deze stabiliteit werd bepaald voor een periode van 5 jaar, aangezien BRUGEL niet heeft gekozen voor een kortere overgangperiode. Bovendien is BRUGEL van mening dat een tariefperiode van 5 jaar, met een zekere flexibiliteit voor aanpassingen tijdens deze periode, tegemoetkomt aan de wensen van de meeste spelers uit de sector.

Door het leerproces voor deze nieuwe bevoegdheid zal BRUGEL bepaalde mechanismen die werden opgelegd voor de regulatoire periode 2015-2019 waarschijnlijk herzien en evalueren. De grote principes van de methodologie zullen echter behouden blijven voor de periode na 2019.

Net als bij de vorige methodologie is BRUGEL voorstander van tarieven die tijdens de regulatoire periode van jaar tot jaar evolueren, met name in functie van indexeringsfactoren, voorziene investeringen en andere evoluties van de kosten en van de vergoeding voor het geïnvesteerde kapitaal.

Dit model krijgt de voorkeur op het formuleren van uniforme tarieven voor de hele periode omdat het toelaat om bij het begin van elke periode een drempel­effect voor de verhoging van de tarieven te vermijden. Een dergelijk drempel­effect zou nadelig zijn voor de algemene stabiliteit van de prijzen op een moment dat het in het belang van het algemeen economisch en financieel beleid is om prijsstijgingen door de inflatie te beperken.

2.2 Tariefontwerp

Tariefstructuur

De vorige tariefstructuur blijft in grote mate ongewijzigd, maar BRUGEL heeft getracht om het aantal tarieven te beperken.

Zo werden de tarieven voor het gebruik van het net, de tarieven voor de ondersteunende diensten en de tarieven voor het beheer van het systeem samengevoegd onder eenzelfde noemer “tarief voor het gebruik en het beheer van het net”. Dit type samenvoeging werd door de meeste leveranciers reeds toegepast bij hun facturatie aan de eindafnemers.

BRUGEL heeft een aantal kleine aanpassingen aan het tariefontwerp doorgevoerd door bv. de mogelijkheid toe te voegen om tarieven te bepalen voor afnamepunten zonder teller indien het technisch reglement dit toelaat, evenals de schrapping van het tarief wegens niet-naleving van een goedgekeurd programma. Bedoeling van deze keuzes is specifieke situaties op te lossen of de vorige tariefstructuur, die sterk geïnspireerd was op het transporttarief, te vereenvoudigen

Tarief voor openbare dienstverplichtingen

Met het oog op de transparantie wil BRUGEL dat de tarieven gekoppeld aan de kosten van de openbare dienstverplichtingen, in navolging van de transportkosten, worden weergegeven in een afzonderlijke gridfee, vooral aangezien deze moeten worden goedgekeurd door andere overheden.

Capaciteitstarief

Voor de afnemers van laagspanning voor elektriciteit of van lage druk voor gas is het toegepaste tarief grotendeels evenredig met het verbruik. Hoewel dit standpunt correct is uit hoofde van het rationeel energieverbruik, weerspiegelt deze structuur vanuit economisch oogpunt de netkosten niet die in grote mate afhankelijk zijn van de dimensionering van het net (maximaal vermogen, ...). BRUGEL is zich bewust van dit principe, maar wil tijdens de eerste periode 2015-2019 geen capaciteitstarief dat het algemene evenwicht van het systeem zou wijzigen en waarvoor grondige studies over de impact op de eindafnemers nodig zijn.

Voor de periode 2015-2019 kan de netbeheerder voor een specifieke technische prestatie toegestaan door BRUGEL echter een niet-periodiek tarief definiëren dat van capacitaire aard is. BRUGEL denkt met name aan aansluitingen of specifieke circuits voor het opladen van elektrische voertuigen of de injectie van biogas.

Op basis van overleg met de netbeheerder zal BRUGEL een standpunt innemen over de mogelijkheid om voor de periode na 2019 een capaciteitscomponent in te voeren. We wijzen er echter op dat de aanwezigheid van een capaciteitscomponent in de tarieven volledig indruist tegen het principe van rationeel energieverbruik bepaald in de ordonnantie van 8 mei 2014.

Toepassingsvoorwaarden

BRUGEL wilde ook vermelden welke de toepassingsvoorwaarden voor de tarieven voor de verbruikers zijn. Dat is een verbetering ten opzichte van de vroegere methodologieën. Het doel is de objectieve, transparante en niet-discriminerende toepassing van de tarieven mogelijk te maken voor de toegangshouders en de distributienetgebruikers.

Deze toepassingsvoorwaarden zullen in voorkomend geval zijn gebaseerd op de technische reglementen elektriciteit.

2.3 Het totaal inkomen

Over het algemeen wilde BRUGEL de elementen voor de definitie van het totaal inkomen en de bestaande opsplitsing tussen de beheersbare en de niet-beheersbare kosten behouden. De instandhouding van een dergelijke structuur ligt met name aan de basis van het saldi-beheer en van het toegepaste systeem van incentive regulation.

De doelstellingen die BRUGEL nastreeft, hebben in grote mate betrekking op het binnen aanvaardbare grenzen houden van de budgettaire enveloppe van de beheerder van het Brussels net teneinde alle overmatige bijdragen van de eindverbruikers te voorkomen.

2.4 Berekening van de billijke marge

Het Koninklijk Besluit van 2 september 2008 definieert de billijke marge als zijnde de vergoeding van het kapitaal dat de beheerder heeft geïnvesteerd in het net. Het vermeldt dat de billijke marge voor elk jaar wordt bepaald door een percentage van het rendement toe te passen op de waarde van het gereguleerd actief. BRUGEL wil dit principe in stand houden dat een gecontroleerde vergoeding voor het kapitaal voorziet en tegelijkertijd investeringen stimuleert en beantwoordt aan de financiële realiteit van het moment.

2.4.1 Het rendementspercentage

Het rendementspercentage dat moet worden toegepast op het gereguleerd actief werd gedefinieerd op basis van een aangepaste versie van de formule van het Capital Asset Pricing Model 3 (CAPM). Het CAPM werd in de jaren 1960 ontworpen en beschrijft de relatie tussen het risico en het verwachte marktrendement voor de investering. Aan de hand van het CAPM kan men dus het rendement berekenen dat beantwoordt aan het marktrisico of het gebruikelijke marktrendement van het eigen vermogen.

Belangrijk hierbij is te vermelden dat het risico bestaat uit twee componenten:

1. een specifieke component voor de onderneming (diversifieerbaar risico in een voldoende grote portefeuille);
2. een marktafhankelijke component (niet-diversifieerbaar).

Ondanks de gekende beperkingen die gepaard gaan met deze onderliggende hypothesen (met name perfecte informatie en het ontbreken van transactiekosten) wordt het CAPM door de meeste Europese reguleringsautoriteiten (Frankrijk, Zwitserland, Oostenrijk, Nederland, Ierland,

³ Dit model is ook gekend onder de Franse term MEDAF: “Model d'évaluation van de actifs financiers”.

Finland, België, enz.) gebruikt voor het berekenen van het rendementpercentage dat moet worden toegepast op het gereguleerd actief.

Aanvullend op de basisformule van het CAPM voorzagt het Koninklijk Besluit van 2 september 2008 al dat het rendementpercentage dat moet worden toegepast op het gereguleerd actief wordt geraamd rekening houdend met een factor S (ratio eigen middelen t.o.v. gereguleerd actief).

Vergelijking 1: Rendementspercentage toe te passen op het gereguleerd actief zoals gedefinieerd in het Koninklijk Besluit van 2 september 2008

Wanneer $S \leq 33\% \rightarrow R = 33\% * (1 + \alpha) * t_{OLO} + RPx \beta$

Wanneer $S > 33\% \rightarrow R = [33\% * (1 + \alpha) * (t_{OLO} + RPx \beta)] + [(S - 33\%) * (t_{OLO} + 0,007)]$

Met:

- S = eigen middelen t.o.v. het gereguleerd actief
- α = illiquiditeitsfactor (20%)
- t_{OLO} = gemiddelde risicovrije rente van OLO op tien jaar voor het jaar n
- RP = risicopremie
- β = maat van het systematisch of niet-diversifieerbaar risico

Voor de regulatoire periode 2015-2019 zal de algemene filosofie die door het Koninklijk Besluit van 2 september 2008 werd aanvaard in het kader van de raming van het rendementpercentage dat op het gereguleerd actief moet worden toegepast, niet opnieuw in vraag worden gesteld. Voor dezelfde periode werden alleen de parameters herzien die binnen het kader van de berekening van het rendementpercentage vallen. Het beoogde doel is, met behoud van een op het CAPM geïnspireerd model, een stabiele billijke marge te behouden in de vijf volgende jaren en de investeringen te stimuleren.

Vergelijking 2: Rendementspercentage dat moet worden toegepast op het gereguleerd actief

Wanneer $S \leq 40\% \rightarrow R = 40\% * t_{OLO} + RPx \beta$

Wanneer $S > 40\% \rightarrow R = [40\% * (t_{OLO} + RPx \beta)] + [(S - 40\%) * (t_{OLO} + 0,007)]$

Met:

- S = eigen middelen t.o.v. het gereguleerd actief
- t_{OLO} = gemiddelde risicovrije rente van OLO op tien jaar voor het jaar n
- RP = risicopremie

Zowel via vergelijking 1 of 2, voor gas en voor elektriciteit, blijkt dat alle variabelen van het rendementspercentage een lineaire invloed hebben op de evolutie van de billijke marge van de DNB.

De herziening van de formule voor het rendementspercentage zoals voorzien in vergelijking 2 biedt het voordeel dat ze:

- de definitie van de parameters voor de formule van het rendementspercentage rationaliseert (geen illiquiditeitsfactor meer);
- een grotere stabiliteit van de billijke marge garandeert ten opzichte van schommelingen in de variabelen van de formule voor het rendementspercentage.

De motiveringen die hebben geleid tot de herziening van de belangrijkste parameters worden hierna weergegeven.

Bovendien voorziet de methodologie dat de parameters van de formule voor de berekening van het rendementspercentage (R) vastliggen voor de volledige duur van de regulatoire periode. Als op basis van objectieve en transparante gegevens blijkt dat het rendementspercentage dat op basis van deze parameters werd verkregen, op basis van een internationale vergelijking niet meer leidt tot een normale vergoeding van het kapitaal dat de distributienetbeheerder in het gereguleerd actief heeft geïnvesteerd, kan BRUGEL de parameter(s) waarmee rekening zal worden gehouden in de volgende regulatoire periode herzien, in overeenstemming met artikel 9^{quater} § 3 van de elektriciteitsordonnantie

2.4.2 Risicovrije rente

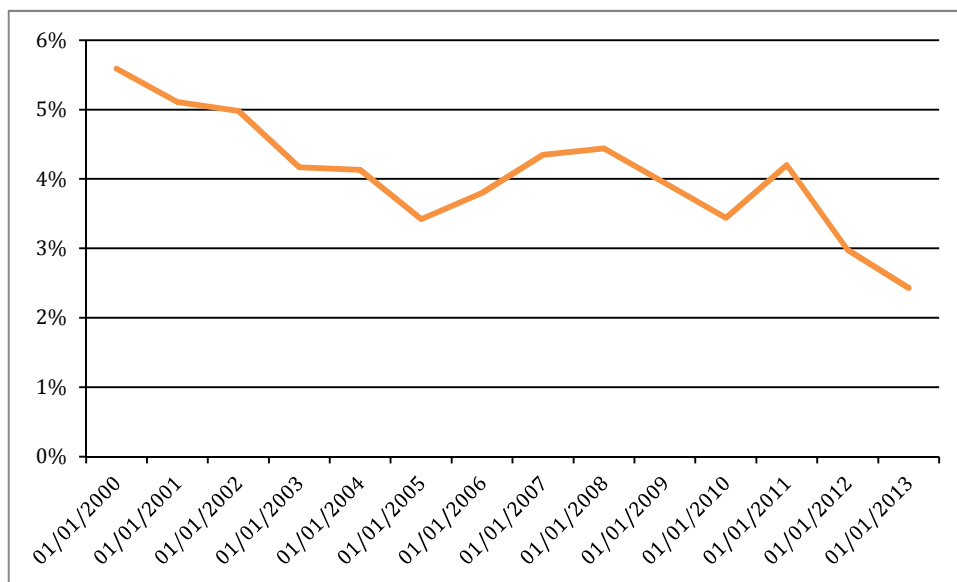
De risicovrije rente is een meeteenheid voor het verwachte rendement van een belegging zonder risico of die als dusdanig wordt beschouwd (in de praktijk houdt elke belegging een risico in). Ze is niet afhankelijk van specifieke factoren voor de onderneming in kwestie en is uitsluitend afhankelijk van de markomstandigheden.

De theorie en de praktijk geven allebei aan dat men een beroep moet doen op overheidsleningen op meerdere jaren om de risicovrije rente te bepalen, hoewel deze laatste bepaalde risico's inhouden (met name risico van niet-betaling). De rente van de staatsobligaties op 10 jaar met een uiterst laag tegenpartijrisico wordt over het algemeen beschouwd als een risicovrije rente.

BRUGEL heeft ervoor geopteerd om deze rente elk jaar te definiëren, in plaats van ze vast te leggen voor de hele regulatoire periode, teneinde de financiële realiteit beter te weerspiegelen.

De volgende grafiek geeft de evolutie weer van het gemiddelde rekenkundig rendement van de lineaire obligaties (OLO) met een looptijd van 10 jaar die worden uitgereikt door de Belgische overheden.

Evolutie van het gemiddeld rekenkundig rendement van de lineaire obligaties (OLO) met een looptijd van 10 jaar uitgereikt door de Belgische overheden

In de tariefmethodologie wordt de risicovrije rente elk jaar bepaald op basis van het gemiddelde werkelijke rendement van de tijdens dat jaar door de Belgische overheid uitgegeven lineaire obligaties (OLO) met een looptijd van tien jaar. Als referentie wordt het gemiddelde werkelijke rendementspercentage genomen dat gepubliceerd wordt door de Nationale Bank van België, meer bepaald het op basis van de daggegevens berekend gemiddeld referentietarief van de lineaire obligaties, berekend op basis van het rendement van Belgische leningen op de secundaire markt.

Zoals vermeld in de methodologietekst, zijn de rentevoeten die in het tariefvoorstel voor de regulatoire periode 2015-2019 moeten worden opgenomen dus de rentevoeten vermeld in de macro-economische vooruitzichten 2014-2019, die werden gepubliceerd in maart 2014, namelijk:

2015	2016	2017	2018	2019
2,80%	3,10%	3,40%	3,70%	3,70%

We wijzen erop dat voor het jaar 2014 de OLO-rente op een historisch laag niveau ligt, wat de reële billijke marge van de netbeheerder aanzienlijk vermindert.

2.4.3 Risicopremie

In de praktijk komt de risicopremie van de markt overeen met een gemiddelde aanvullende compensatie-eenheid ten opzichte van de risicovrije vergoeding die de investeerders verwachten voor een portefeuille die alle verhandelbare beleggingen met een risico bevat. Anders gezegd: de risicopremie komt overeen met het verschil tussen het gehoopte rendement op de markt en de risicovrije rente.

Hierbij moeten we vermelden dat er momenteel geen echte consensus bestaat over het bepalen van de risicopremie. Dientengevolge kunnen de behaalde resultaten gevoelig verschillen afhankelijk van de gebruikte methodes en variabelen. De keuze van de risicopremie kan ook afhangen van factoren zoals de economische situatie van het land, de marktliquiditeit, de onzekerheid bij beleidsbeslissingen (met name met betrekking tot de fiscaliteit, enz.). Met deze criteria moet men ook rekening houden bij de definitieve keuze van de te gebruiken risicopremie.

In dit kader blijkt uit bepaalde analyses dat de risicowaarde waarover de grootste consensus bestaat, het gemiddelde neemt van een aantal uiteenlopende risicopremies.

Voor de periode 2015-2019 heeft BRUGEL de risicopremie bepaald op 4,5 %. Ze werd bepaald op basis van het gemiddelde van de risicopremies gebruikt door de diverse Europese regulatoren (Duitsland, Groot-Brittannië, Nederland, Italië).

2.4.4 Bètafactor

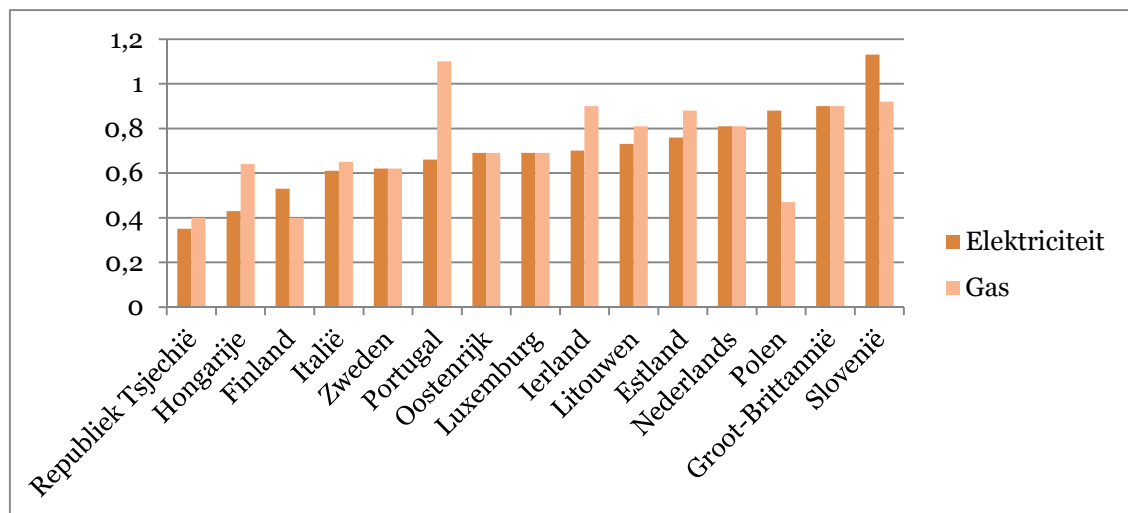
De bètafactor is een volatiliteits- of gevoeligheidscoëfficiënt die de relatie bepaalt tussen de waardeschommelingen van een aandeel of een branche en de marktschommelingen (zijnde de andere op de markt genoteerde aandelen). In tegenstelling met de risicopremie en de risicovrije rente wordt de bètafactor specifiek berekend voor de aandelen van een onderneming. De bètafactor is de coëfficiënt die het specifieke risico verbonden met de DNB omvat. Zolang de DNB niet beursgenoteerd is, stemt de bètafactor niet overeen met de

theoretische bèta, maar weerspiegelt hij ook de illiquiditeit die met deze niet-notering is verbonden.

Een eerste mogelijkheid die in de praktijk wordt toegepast bestaat uit een vergelijking met de DNB's in het buitenland. Hiervoor baseren we ons op de resultaten van het *Internal Report on Investment Conditions in European Countries*, dat werd uitgevoerd door de Raad van Europese Energieregulators (CEER). De volgende grafiek geeft het niveau van de "equity" bèta's weer die in de diverse Europese landen worden toegepast op de distributie van elektriciteit en gas. De gemiddelde "equity" bèta toegepast voor de distributie van elektriciteit bedraagt 0,70 en deze voor de distributie van gas bedraagt 0,73.

In een streven naar harmonie met de Europese markt geeft BRUGEL de voorkeur aan het gebruik van gemiddelde waarden voor de regulatoire periode 2015-2019 bij het bepalen van de bètafactor die van toepassing is op de elektriciteits- en gasmarkten, met name 0,70 voor elektriciteit en 0,73 voor gas.

Figuur: Benchmark van de "equity" bèta's voor de distributie van elektriciteit en aardgas

Bron: CEER

De nodige voorzichtigheid hierbij is geboden aangezien de toegangsvoorwaarden tot de kapitaalmarkten niet noodzakelijk vergelijkbaar zijn in de diverse markten.

Bij gebrek hieraan is een alternatieve benadering mogelijk waarin men vergelijkingen in de lokale markt uitvoert door referentieaandelen te selecteren in gelijkaardige activiteiten (bv.

van grote financiële ondernemingen die ook actief zijn in een gereguleerde sector zoals Fluxys of Elia).

BRUGEL wil dezelfde bètafactor gebruiken voor de methodologieën voor elektriciteit en gas. Op basis van de vergelijking met de buurlanden van België wordt de bètafactor bepaald op 0,7. Ten opzichte van de oude methodologie is de bètafactor dus met 0,05 gestegen voor elektriciteit en met 0,15 gedaald voor gas.

2.4.5 Parameter S

De factor S vertegenwoordigt het deel van het gereguleerd actief dat wordt gerealiseerd met het eigen vermogen. Zijn tegenhanger (namelijk: 1-S) weerspiegelt de financiële hefboom, namelijk het deel van het gereguleerd actief dat wordt gefinancierd met fondsen van derden.

België is één van de Europese landen waar de stimulans om een beroep te doen op externe financiering het hoogst is, wat gepaard gaat met een grote financiële hefboomwerking. Een van de redenen hiervoor is het bestaan van een hoge belastingdruk die, bij voor het overige identieke factoren, toelaat om de financiële hefboom optimaal te benutten. Een te hoge financiële hefboomwerking verhoogt anderzijds echter ook de financiële risico's van de onderneming. Dientengevolge lijkt het opportuun om een financiële hefboom toe te passen binnen een realistische vork, bv. tussen 33% en 50%.

Er zijn ten minste drie redenen om dit streefdoel toe te passen op de Brusselse DNB:

- a) Enerzijds is het een tamelijk conservatieve hypothese omdat het verwijst naar een context waarin er over het algemeen a priori in de andere Europese landen meer dan in België een beroep wordt gedaan op financieringen met eigen middelen. Een Europees referentiekader toepassen zal dus a priori veeleisender zijn dan de praktijk op het nationale territorium.
- b) Anderzijds is er de huidige impact van de belastingen op de vennootschappen omdat de vennootschapsbelasting in de huidige omstandigheden niet kan worden doorberekend aan de DNB 4. Dit verlaagt bijgevolg het potentiële voordeel om het aandeel van de eigen middelen in de permanente financiering van de DNB van het BHG met eigen

4 Onder voorbehoud van wijzigingen op korte of middellange termijn.

middelen te verminderen, waardoor het noodzakelijk is om een plafond voor de financiering met eigen middelen op te leggen.

- c) De gereguleerde activiteit is een activiteit die gepaard gaat met een tamelijk laag operationeel en financieel risico omdat ze functioneert op basis van een vereist inkomen (Cost +), wat de instandhouding van een zwakke financiële hefboom niet *a priori* rechtvaardigt met het oog op de voorzichtigheid.

Bijgevolg is het aanbevolen om de streefwaarde van 40% te gebruiken voor de waarde S.

BRUGEL raamt de optimale waarde van S op 40%. Daarnaast is BRUGEL van mening dat de optimale situatie niet meer is bereikt en dat de toegestane vergoeding dus lager moet zijn, maar wel de kost van de schuld voor de DNB moet benaderen.

Op basis van de laatste gekende spread van de DNB die het resultaat is van zijn obligatie-emissie van 23 mei 2013, bepaalt BRUGEL dus dat de vergoeding van het eigen vermogen boven 40% de OLO-rente +100 bp zal zijn.

BRUGEL is echter van mening dat bij een factor $S > 80\%$ de vergoeding voor de eigen middelen boven deze limiet nul moet zijn om het gebruik van eigen fondsen niet aan te moedigen, maar eerder het gebruik van externe financiering. Door een beroep doen op financiering door derden krijgt men ook een beeld van het vertrouwen van de markt in de netbeheerder.

2.4.6 Illiquiditeitsfactor

In bepaalde gevallen wordt het CAPM model (in zijn basisvorm) aangevuld met de toepassing van een risicopremie gekoppeld aan de omvang van de onderneming of met een risicopremie gekoppeld aan specifieke risicofactoren voor de onderneming.

Bij een risicopremie gekoppeld aan de omvang van de onderneming baseert men zich in de praktijk bv. op historische gegevens gepubliceerd door financiële instellingen (bv. Ibbotson). De onderliggende idee is dat een grote onderneming, dus met een hoge beurskapitalisatie, in normale omstandigheden relatief illiquide is⁵ omdat grote pakketten aandelen niet verhandeld kunnen worden zonder een zekere waardevermindering te ondergaan.

⁵ Uitzonderlijke transacties zoals bv. een openbaar bod op aandelen dat meestal gepaard gaat met premies, worden hier daarom uitgesloten. Hetzelfde gebeurt wanneer grote hoeveelheden aandelen op de markt komen.

Door de omvang van de onderneming heeft de aldus gedefinieerde illiquiditeitspremie mutatis mutandis vooral betrekking op grote participaties in beursgenoteerde ondernemingen. De grote aandeelhouders hebben problemen waarmee kleine beleggers niet worden geconfronteerd wanneer zij hun aandelen geheel of gedeeltelijk op de markt willen brengen.

We wijzen er echter op dat deze aanpak kadert in de logica van een open markt waar de aandelen vrij verhandelbaar zijn. Voor de Brusselse DNB is de situatie echter anders omdat de onderneming niet beursgenoteerd is. Men kan de bovenstaande argumenten dus niet invoeren om de impact van een eventuele illiquiditeit te rechtvaardigen. De transacties tussen aandeelhouders gebeuren onderhands.

Om de bovenvermelde redenen dringt BRUGEL er op aan dat men bij de berekening van het rendementspercentage dat in het kader van de nieuwe tariefmethodologie moet worden toegepast op het gereguleerd actief, geen rekening houdt met een illiquiditeitsfactor.

2.4.7 Het gereguleerd actief

In het kader van de definitie van de nieuwe tariefmethodologie wordt de billijke marge jaarlijks bepaald door het vooraf gedefinieerde rendementspercentage toe te passen op de gemiddelde waarde van het gereguleerd actief (RAB). De gemiddelde waarde van het gereguleerd actief wordt voor het desbetreffende jaar berekend als het rekenkundig gemiddelde van de startwaarde na de besteding van het resultaat (op 1 januari van het jaar N) en de eindwaarde na besteding van het resultaat (op 31 december van het jaar N). BRUGEL heeft ervoor geopteerd om deze principes toe te passen.

De elementen die zijn opgenomen in het gereguleerd actief zijn ook identiek aan deze van de vorige methodologieën, uitgezonderd de nood aan een werkkapitaal. Deze wordt gedefinieerd als zijnde, op een bepaald moment, gelijk aan het verschil tussen enerzijds de som van de voorraden, de bestellingen in uitvoering, de schuldvorderingen, de operationeel noodzakelijke liquide middelen en de overlopende rekeningen van het actief op dat ogenblik en anderzijds de som van de handelsschulden, de voorschotten ontvangen op bestellingen, de belasting-, loon- en sociale schulden, de overige schulden en de overlopende rekeningen van het passief op dat ogenblik; zoals bedoeld in Bijlage "Minimumindeling van het algemeen rekeningstelsel" van het koninklijk besluit van 12 september 1983 tot bepaling van de minimumindeling van een algemeen rekeningstelsel, laatst gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 10 augustus 2009.

De tariefmethodologie biedt de netbeheerders de kans om, indien zij een beroep moeten doen op leningen, de financiële lasten te integreren in de tarieven. BRUGEL vindt het niet opportuun dat de DNB kan genieten van een vergoeding die wordt berekend op basis van parameters (OLO-rente op 10 jaar) die gelden voor langetermijninvesteringen om op korte termijn zijn nood aan werkkapitaal te financieren.

De aanpassing van de definitie van het gereguleerd actief, door geen rekening te houden met de nood aan werkkapitaal, heeft een invloed op de berekening van de parameter S. Deze wijziging kan de netbeheerder mogelijk aansporen om zijn financiële structuur te veranderen door het gedeelte eigen kapitaal te verminderen.

2.5 Regels voor de evolutie van de kosten

Hoofdstuk 6 van de tariefmethodologieën bepaalt de regels voor de evolutie van de beheersbare kosten.

De evolutieregels gedefinieerd in het Koninklijk Besluit van 2 september 2008 waren gebaseerd op de prijsindex van materialen (M) en op de index van de loon- en sociale lasten (S), wat gepaard gaat met de moeilijkheid om het precieze aandeel van de beheersbare kosten te bepalen dat gekoppeld is aan de prijzen van de materialen of aan de sociale lasten.

Na simulaties te hebben uitgevoerd en de verschillen tussen de evolutieregels vermeld in het besluit 2008 en deze voorgesteld in de methodologie te hebben geanalyseerd, stelt BRUGEL een klein verschil vast op het niveau van de resultaten, maar een eenvoudigere berekening door het gebruik van de index van de consumptieprijzen. BRUGEL beslist om, zowel voor het tariefbudget als voor de ex post berekening, alleen de index van de consumptieprijzen als referentie te gebruiken.

2.6 Incentive regulation

In theorie is een zuiver “Cost +”-systeem een systeem waarbij de netbeheerder geen enkele controle heeft op de omvang van zijn kosten. Dit systeem is zowel voor de netbeheerder als voor de eindafnemers voordelig. Voor de netbeheerder omdat hij geen enkel risico neemt omdat zijn kosten volledig gedekt worden door de tarieven en voor de afnemer omdat hij kan genieten van alle operationele en efficiëntievoordelen. In een zuiver “Cost +”-systeem wordt de netbeheerder echter niet aangemoedigd om zijn productiviteit en zijn operationele winsten te verbeteren. In theorie worden deze alleen gerealiseerd indien BRUGEL hiervoor de nodige incentives voorziet. De invoering van een incentive regulation laat binnen een bepaalde logica dus toe om de kosten te drukken.

We wijzen er ook op dat een incentive regulation gebaseerd op een benchmarking sterk beperkt of zelfs onmogelijk in te voeren is door de bepalingen vermeld in artikel 9quinquies 14° van de elektriciteitsordonnantie en artikel 10ter 14° van de gasordonnantie.

Wij wijzen er trouwens op dat een incentive regulation kan gebeuren door een incentive op de kosten of door een incentive op de doelstellingen.

Voor de incentive regulation op de kosten wou BRUGEL zich houden aan de filosofie die in de vorige methodologie werd opgelegd, waarbij met name het verschil tussen de reële en gebudgetteerde beheersbare kosten (positief of negatief) toekomt aan de netbeheerder.

In het kader van deze methodologie wou BRUGEL een eenvoudig en relatief transparant systeem van incentive regulation op de kosten invoeren. Dit systeem dat BRUGEL heeft gekozen bepaalt een vork van 5% waarboven de verschillen zullen worden beschouwd als vallende buiten het toepassingsgebied van de incentive regulation en zullen worden behandeld als niet-beheersbare saldi. Het voordeel van dit mechanisme is dat het heel gemakkelijk te implementeren is.

Voor de regulatorische periode 2015-2019 heeft BRUGEL de vork bepaald op 5%. Op het einde van de regulatorische periode zal BRUGEL evalueren en bepalen of het al dan niet noodzakelijk is om deze aan te passen.

De volgende tabel illustreert het principe dat werd toegepast door BRUGEL:

	Geïndexeerd beheersbaar budget	Besteed	Verskil	Totaal incentive	Toegewezen aan DNB	Overdracht aan het fonds (afnemer)
1	100	97	3	3	1.5	1.5
2	100	102	2	2	1	1
3	100	92	8	5	2.5	5.5 (2.5 + 3)
4	100	107	-7	-5	-2.5	-4.5 (-2.5+ (-2))

BRUGEL is bovendien van plan om een incentive toe te passen die gekoppeld is aan de doelstellingen. Zoals voorgeschreven in de methodologie zal voor de periode 2015-2019 geen enkele incentive regulation gebaseerd op de doelstellingen van kracht zijn. BRUGEL zal in de loop van deze periode en in overleg met de DNB echter de verschillende elementen bepalen die de invoering van een incentive regulation op basis van doelstellingen mogelijk kunnen maken vanaf 2020. Deze elementen zullen met name betrekking hebben op de

verschillende te volgen indicatoren, de te bereiken normen en de ermee verbonden financiële stimuli.

Bepaalde parameters die in deze incentive regulation zouden worden gebruikt, kunnen al worden gemeten en geëvalueerd via de rapporteringsmodellen, de investeringsplannen en de verslagen over de kwaliteit van de dienstverlening van de periode 2015-2019.

Gezien de termijnen waarover BRUGEL beschikt om een nieuwe tariefmethodologie in te voeren zou het voorbarig zijn om deze verschillende parameters al nauwkeurig te definiëren.

2.7 Verdeelsleutels

BRUGEL vestigt de aandacht op het feit dat de verdeling van de kosten tussen de groepen afnemers in bepaalde mate kan afhangen van politieke beslissingen. In het kader van de distributietarieven beslist BRUGEL echter soeverein over de analyse en de goedkeuring van deze verdeelsleutels. De netbeheerder moet elke verdeelsleutel motiveren en BRUGEL zal erop toezien dat de tarieven niet-discriminerend zijn en het principe van de kostenreflectie respecteren.

BRUGEL vermeldt in haar methodologie met name dat de tarieven voor de openbare dienstverplichtingen hoofdzakelijk ten laste zijn van de categorieën afnemers die genieten van de diensten die gekoppeld zijn aan deze verplichtingen. Binnen deze logica nemen we het voorbeeld van de kosten gekoppeld aan het beheer van de beschermde residentiële afnemers: zij vallen niet ten laste van de professionele afnemers “middenspanning” aangezien zij niet profiteren van de maatregel.

2.8 Tariefsaldi

De activiteiten van de netbeheerder genereren op jaarbasis positieve of negatieve saldi, die het resultaat zijn van het verschil tussen de geraamde en de reële kosten.

We wijzen erop dat er momenteel geen specifieke IFRS-norm bestaat voor de boeking van de tariefsaldi in een gereguleerde omgeving. De netbeheerder gaat uit van de hypothese dat deze saldi in de toekomst worden aangezuiverd en bijgevolg geboekt zullen worden als een actief of een passief. Door een beroep te doen op de regularisatierekening kan men het boekhoudprincipe van de autonomie van de boekjaren respecteren, m.a.w. het effectieve

bedrag van kosten en opbrengsten boeken in het boekjaar waarop ze betrekking hebben. Binnen het International Accounting Standards Board (IASB) wordt er onderhandeld over een nieuwe norm betreffende gereguleerd actief en passief die het standpunt verduidelijkt dat de netbeheerders hierover moeten innemen. BRUGEL zal deze debatten met de nodige aandacht volgen.

2.8.1 Beheer van de saldi

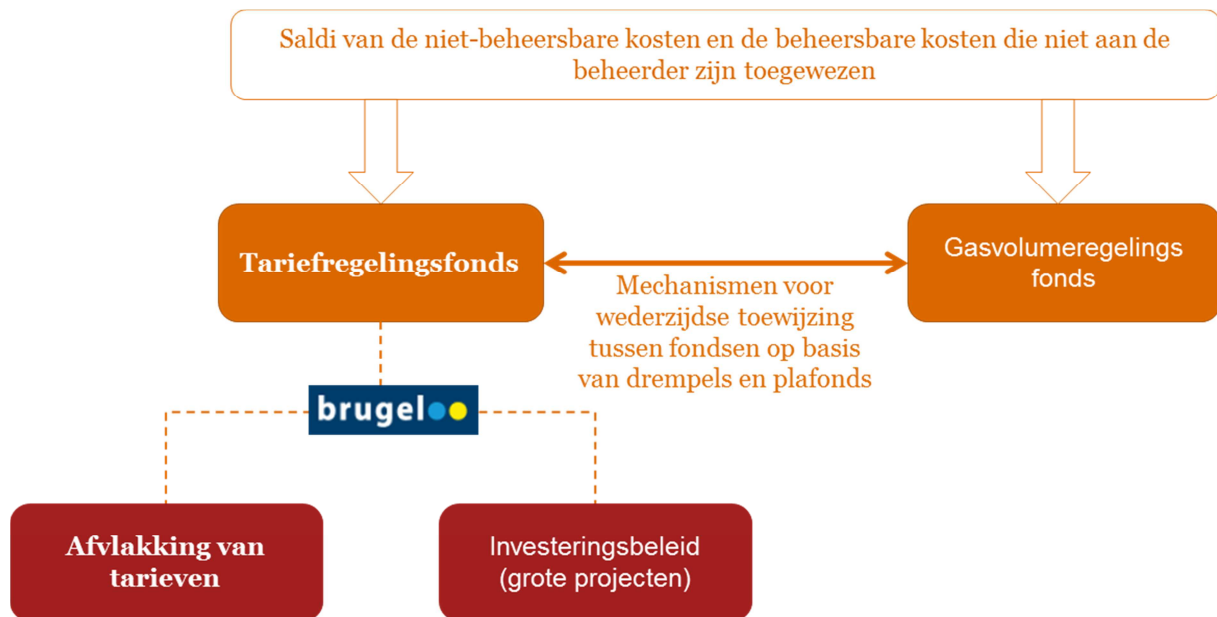
In eerste instantie blijkt uit de analyse van de verslagen overgemaakt door de CREG in het kader van de competentieoverdracht en uit de gegevens verstrekt door de netbeheerder dat de gecumuleerde regulatoire saldi op de beheersbare en de niet-beheersbare kosten voor de periodes 2008-2013 positief zijn. Bijgevolg zou de situatie van de regulatoire saldi uit het verleden tijdens de regulatoire periode 2015-2019 niet mogen leiden tot een tariefverhoging.

In deze context van regulatoire saldi heeft BRUGEL beslist om een systeem voor het beheer van de saldi in te voeren dat gebaseerd is op het gebruik van een tarieffonds.

BRUGEL vroeg zich af welke de meest optimale manier is om deze idee van een tarieffonds te implementeren. BRUGEL kan zich niet rechtstreeks laten inspireren door andere initiatieven in de sector, maar er bestaan verschillende soorten fondsen die gecreëerd kunnen worden, waaronder een intern fonds bij de netbeheerder of een extern fonds buiten de netbeheerder, dat ontstaat uit de creatie van een ad hoc structuur.

De creatie van een intern fonds bij de netbeheerder kan gebeuren door de creatie van een *ad hoc* rekening die wordt gespijst met de tariefsaldi. Op deze rekening zou men dus de tariefsaldi boeken en ze zou alleen worden gebruikt voor het financieren van de transacties waarvoor dit fonds werd opgericht. Vervolgens zou men controlemodaliteiten voor de spijzing van dit fonds en voor de toewijzing van de middelen moeten opstellen. Dit type structuur biedt het voordeel dat hij relatief eenvoudig op te zetten is.

De oprichting van een fonds door het creëren van een autonome ad hoc structuur wordt gebruikt in andere economische sectoren (met name in de nucleaire sector en voor het aanleggen van een reservefonds voor de ontmanteling). Het komt er dan op aan om een autonome structuur met een eigen rechtspersoon te creëren. Aangezien dit type structuur complexer is om in te voeren, heeft BRUGEL ervoor geopteerd om een intern fonds bij de netbeheerder op te richten.

In dit specifieke geval zou het gaan om de oprichting van een fonds om de financiering van bepaalde grote projecten of programma's te garanderen waaraan het Gewest zich op termijn niet zou kunnen onttrekken. Dergelijke fondsen zouden zo gebruikt kunnen worden voor de financiering van de gedeeltelijke of volledige invoering van intelligente meetsystemen, de omvorming van het net voor arm gas in een net voor rijk gas of projecten voor het beheer van de vraag.

De invoering van een dergelijk systeem vereist dus een uiterst gedetailleerde opsplitsing van de saldi op basis van hun oorzaak en hun herkomst en een toewijzing ervan aan specifieke doelstellingen.

Men zou ook één of meerdere fondsen kunnen oprichten met het doel tariefschommelingen op bepaalde tijdstippen te temperen of te verminderen.

Voor gas is BRUGEL in het kader van het beheer van het risico gekoppeld aan de verdeelde hoeveelheid gas van mening dat men een intern reguleringsfonds voor "gasvolumes" zou moeten oprichten bij netbeheerder. Dit fonds zou jaarlijks worden aangevuld met het verschil tussen de gebudgetteerde en gerealiseerde inkomsten. Voor dit fonds zouden een drempel en een plafond worden ingevoerd. Zoals de methodologie voorziet, beschikt dit "volumefonds" over een plafond waarboven het verschil wordt teruggestort aan het fonds voor de tariefregeling voor gas en over een drempel waaronder het volumefonds voor gas

tot op een bepaald niveau wordt aangevuld indien het fonds voor de tariefregeling voor gas dit toelaat.

Zowel het fonds voor de tariefregeling als dat voor het gasvolume moeten worden geboekt in een afzonderlijke en specifieke rekening in de regularisatierekeningen.

De saldi op de transportkosten vallen natuurlijk niet onder het mechanisme dat gekoppeld is aan het beheer van het tarieffonds voor de elektriciteit. Er bestaat dus geen kruissubsidiëring tussen de transportkosten en de distributiekosten.

Bovendien is BRUGEL ook bevoegd voor de opvolging van de investeringsplannen van de Brusselse netbeheerder. Er moet een gedetailleerde opvolging worden gemaakt van de afstemming van het investeringsplan op het tariefbeleid dat werd ingevoerd in het Brussels Gewest.

2.8.2 Schuivend venster

Teneinde een grote accumulatie van saldi ten laste van de verbruiker te beperken, acht BRUGEL het nuttig om in de methodologie een mechanisme te voorzien dat de distributiebeheerder indien de afwijkingen meer dan 5% van het goedgekeurde tariefbudget bedragen, vastgesteld in het kader van de ex post controles, tussen de geraamde niet-beheersbare kosten en de werkelijke niet-beheersbare kosten, de mogelijkheid biedt om vanaf het derde jaar van elke regulatoire periode een geactualiseerd tariefvoorstel in te dienen om de afwijkingen geheel of gedeeltelijk te absorberen tijdens de rest van de regulatoire periode. BRUGEL kan een dergelijk voorstel alleen aanvaarden voor zover de afwijkingen, volgens BRUGEL, van structurele aard zijn.

BRUGEL motiveert deze mogelijkheid om de tarieven aan te passen met name bv. in geval van een grote afwijking tussen de volumes vermeld in het tariefvoorstel en het reëel vastgestelde volume. BRUGEL stelt immers een structurele afname van het elektriciteitsvolume op het SIBELGA-net vast. Deze daling heeft zich de voorbije maanden sterk doorgezet. Het is ook niet eenvoudig om voor de 5 volgende jaren de verbruikte volumes te voorspellen en het risico op een grote afwijking met de oorspronkelijke ramingen is dan ook groot.

Dit principe zou ook toelaten om in geval van beleidswijzigingen in de loop van de tariefperiode of bij de invoering van nieuwe technologieën die een belangrijke impact zouden hebben op de tarieven, de tarieven in de loop van de periode aan te passen om te vermijden dat een groot saldo tijdens de volgende tariefperiode moet worden gecompenseerd.

2.9 Afschaffing van het compensatieprincipe

Voor zover ze het distributienet gebruiken en BRUGEL over de exclusieve bevoegdheid beschikt om de tarieven te bepalen, zullen de installaties met een vermogen van minder dan 5 KVA, met het oog op een gelijkwaardige behandeling, niet meer van het compensatieprincipe voor de distributiekosten genieten vanaf de inwerkingtreding van MIG 6, dus hoogstwaarschijnlijk vanaf 1 januari 2017.

In zijn advies 56.282/3 van 28 mei 2014⁶ bevestigt de Raad van State het standpunt van BRUGEL in zoverre de Raad van mening is dat dit compensatieprincipe bepaalde wettelijke principes niet respecteert

De afschaffing van het compensatieprincipe heeft alleen betrekking op de gridfee. Voor zover de Regering haar standpunt niet wijzigt, wordt de compensatie op het commodity-gedeelte behouden. Uit het advies van de Raad van State blijkt wel dat een dergelijke maatregel moet worden gecorrigeerd. BRUGEL is voorstander van een aanpassing van de volumes die in aanmerking worden genomen voor de facturatie van de gridfee en van de commodity.

2.10 De progressieve tarifiering

Teneinde het rationeel energiegebruik en de sociale bescherming van residentiële afnemers te bevorderen, voorziet de ordonnantie de installatie van een progressieve tarifiering. Het principe is vastgelegd door de wetgever en kan niet in vraag worden gesteld. BRUGEL moet de methodologie en de modaliteiten voor de invoering van progressieve tarieven voor

⁶ Advies over het ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreffende de promotie van groene elektriciteit en van hoogrendementswarmtekrachtkoppeling:

residentiële afnemers definiëren mits naleving van het gelijkheidsprincipe tussen de verschillende categorieën residentiële afnemers.

BRUGEL heeft beslist om deze progressieve tarieven niet uit te breiden naar professionele afnemers, voor wie het gebruik van elektriciteit uitermate verschilt afhankelijk van de economische activiteit.

In overeenstemming met het principe gedefinieerd in de ordonnantie zal de installatie van de progressieve tarifiering voor de residentiële afnemers in het Brussels Gewest rekening moeten houden met de volgende elementen:

- Uitsluitend van toepassing zijn op de residentiële afnemers in het Brussels Gewest die niet genieten van het statuut van beschermde klant (gewestelijk of federaal), aangezien deze van rechtswege genieten van het sociaal tarief dat werd bepaald op federaal niveau;
- Niet van toepassing zijn op de meters met “uitsluitend nachttarief” voor de bevoorrading van elektrische accumulatieconvectoren.
- Rekening houden met de gezinssamenstelling;

De bijlage aan de methodologie bevat het model voorgesteld door BRUGEL voor de invoering van een progressieve tarifiering voor de distributiekosten.

In het kader van de definitie van het tariefmodel dat wordt gebruikt voor de invoering van de progressieve tarifiering in het Brussels Gewest, heeft BRUGEL de volgende hypothesen geformuleerd:

- *Leesbaarheid en transparantie:* Het tariefmodel moet leesbaar zijn en gebaseerd zijn op een transparante argumentatie;
- *Eenvoud:* Het voorgestelde tariefmodel voor de invoering van de progressieve tarifiering moet eenvoudig toe te passen zijn;
- *Neutrale impact voor de DNB:* De invoering van de progressieve tarifiering in het Brussels Gewest mag voor de DNB geen bijkomende verliezen of winsten met zich meebrengen. Kortom, als alle andere zaken gelijk blijven, moeten de totale inkomsten van de DNB ingevolge de invoering van de progressieve tarifiering gelijk zijn aan die van de DNB zonder de invoering hiervan.

Bovendien steunt het model op de definitie van de verbruiksschijven, net zoals in de meeste landen die de progressieve tarifiering hebben ingevoerd.

Een belangrijk voordeel van het model voorgesteld door BRUGEL is dat het toelaat om eenvoudige en verschillende parameters in te voeren. BRUGEL zal op basis van een nauwkeurige simulatie in overleg met de netbeheerder en na een uitgebreide raadpleging de waarde van de diverse te gebruiken parameters definiëren.

Het voorgestelde model is ook geïnspireerd op het principe van de progressieve tarifiering die wordt gebruikt voor het water in het Brussels Gewest, met name op de beheersregels waarbij rekening wordt gehouden met de gezinssamenstelling.

Om een gemakkelijke invoering te garanderen wil BRUGEL dat vooraf een raadpleging plaatsvindt over de uitvoeringsmodaliteiten en de waarden van de diverse geselecteerde parameters.

3 Tariefoverleg met de netbeheerder

3.1 Context

In het kader van het officieel overleg tussen de netbeheerder en BRUGEL werden de ontwerp teksten van de tariefmethodologie op 1 juli 2014 overgemaakt aan SIBELGA.

Op 2 juli 2014 sloten BRUGEL en SIBELGA een overeenkomst af, die enerzijds betrekking heeft op het vereenvoudigd overleg over de tariefmethodologie en anderzijds op de verkorte termijn tussen de goedkeuring van de tariefmethodologie en de invoering van het tariefvoorstel. Deze overeenkomst werd gepubliceerd op de website van BRUGEL.

Deze overeenkomst bepaalt dat SIBELGA ten laatste op 11 juli 2014 haar formeel advies over de methodologieteksten moest overmaken.

Het advies van de netbeheerder werd op 11 juli 2014 overgemaakt aan BRUGEL.

Het advies van de netbeheerder is volledig gepubliceerd op de website van BRUGEL. Punt 2.2 hierna bepaalt het standpunt van BRUGEL over de opmerkingen geformuleerd door de netbeheerder.

De procedure heeft ook betrekking op de goedkeuring door BRUGEL van het gereguleerde actief voor gas en elektriciteit dat SIBELGA moet toepassen in het kader van de uitwerking van de tariefmethodologie. In een schrijven van 30 juli 2014 heeft BRUGEL de waarden van het gereguleerd actief (RAB) vermeld die moeten worden gebruikt in de tariefvoorstellen.

Het gaat om de volgende waarden:

	Elektriciteit	Gas
RAB 31/12/2013	656.714.515 €	476.247.751 €

Deze bedragen werden gecontroleerd op basis van de tariefmethodologieën opgelegd in de Koninklijke Besluiten van 2 september 2008, uitgezonderd de behoeften op het vlak van werkkapitaal.

3.2 Verslag over het overleg

3.2.1 Stabiliteit van het regelgevend kader

SIBELGA

“BRUGEL formuleert haar wens om een stabiel regelgevend kader te behouden...

Volgens SIBELGA lijken deze doelstellingen in tegenspraak:

- Het voorzien van een evaluatie van de methodologie op het einde van de regulatoire periode 2015—2019 kan resulteren in "corrigerende maatregelen";
- Door te laten uitschijnen dat indien de algemene filosofie van het KB van 02/09/2008 niet werd gewijzigd voor de regulatoire periode 2015-2019, ze in vraag kan worden gesteld voor de regulatoire periode 2020-2024;
- Door desgevallend vanaf de regulatoire periode 2020-2024 een herziening te overwegen van de parameters die worden gebruikt voor de berekening van het rendementspercentage.

SIBELGA eist dat de stabiliteit op het vlak van de regelgeving, die absoluut noodzakelijk is voor de (huidige of toekomstige) afnemers, in elk geval wordt gegarandeerd voor de twee tariefperiodes.

BRUGEL

BRUGEL neemt akte van de eis van SIBELGA. Zoals vermeld in punt 2.1 wil BRUGEL een stabiel regelgevend kader in stand houden, maar kan ze zich er niet toe verbinden om een volledig identieke methodologie in stand te houden voor twee tariefperiodes, des te meer omdat reeds bepaalde aanpassingen voorzien zijn (KPI, capaciteitstarieven, nieuwe diensten of nieuwe technologieën).

Conclusie

De methodologieteksten werden niet gewijzigd.

3.2.2 Rendementspercentage dat moet worden toegepast op het gereguleerd actief

SIBELGA

- Met betrekking tot het rendement dat wordt toegepast op het gereguleerd actief is SIBELGA van mening dat de rendementsfactoren in de ontwerp teksten voor de methodologie moeten worden aangepast aan het internationale gemiddelde.
- Met betrekking tot de basispunten die BRUGEL toekent bovenop de risicovrije rente met het oog op de vergoeding van kapitalen boven een S-factor 40%. Aangezien de spread die SIBELGA bereikte bij haar obligatie-emissie van mei 2013 117 bp boven de risicovrije rente lag, is SIBELGA van mening dat deze spread van 117 bp moet worden behouden vermits dit toelaat om de tariefneutraliteit tussen meer dan 40% financiering met eigen middelen en de financiering door schulden te garanderen.

BRUGEL:

De berekening van de billijke marge en de rechtvaardiging van de waarden van de gekozen parameters zijn vermeld in punt 1.3.

Conclusie

De methodologieteksten werden niet gewijzigd.

3.2.3 Capaciteitstarief

SIBELGA

Voor de afnemers “laagspanning” en “lage druk” is SIBELGA voorstander van een tarifiering met drie componenten: een vaste component, een tariefcomponent en een proportionele component. Dit model zou veel dichter aanleunen bij de reële kosten van een DNB en zou een grotere stabiliteit van de tariefinkomsten toelaten. Een model van dat type zou trouwens niet in strijd zijn met progressieve elektriciteitstarieven. Indien op korte termijn geen consensus kan worden bereikt over dergelijke evolutie, eist SIBELGA dat de methodologieën ten minste de mogelijkheid voorzien om op lange termijn een tarifiering van dit type in te voeren.

BRUGEL

BRUGEL neemt akte van de eis van SIBELGA. BRUGEL verbindt zich ertoe om samen met de netbeheerder na te denken over de invoering van een capaciteitscomponent voor de

volgende regulatoire periode. BRUGEL zal nagaan of een capaciteitscomponent mogelijk in strijd is met de richtsnoeren van de ordonnantie op het vlak van efficiënt energieverbruik (zie punt 2.2).

3.2.4 Vaststelling en bestemming van de saldi

SIBELGA

“De eerste paragraaf van 3.1. bepaalt dat de saldi op de beheersbare kosten voor de boekjaren 2013 en 2014 uiterlijk op 30 juni 2015 zullen worden goedgekeurd.

De tweede paragraaf vermeldt dat deze goedkeuring alleen betrekking zal hebben op de reële kosten en niet op hun billijke of onbillijke aard. Hieruit volgt dat de goedkeuring bedoeld in de eerste paragraaf niet definitief is en dat BRUGEL het niveau van de goedgekeurde saldi kan herzien nadat deze reeds werden toegewezen aan het resultaat van de DNB.

Deze invraagstelling a posteriori genereert een economische en juridische onzekerheid voor de DNB. Volgens SIBELGA mag BRUGEL de kosten niet meer kunnen verwerpen en mag het de saldi van 2013 en 2014 dus neer mag kunnen wijzigen na 30 juni 2015.”

BRUGEL

BRUGEL neemt akte van de eis. BRUGEL wou de mogelijkheid om saldi te herzien behouden om rekening te houden met de ervaring die werd opgedaan voor de verwerking van de saldi 2015.

Conclusie

De methodologieteksten werden niet gewijzigd.

3.2.5 Procedure voor de invoering en de goedkeuring van de tarieven

SIBELGA

Punt 6.1.1. van de ontwerptekst van de methodologie bepaalt dat de distributienetbeheerder een analytische boekhouding voert om een direct verband tussen de kosten en opbrengsten per kostenobject en per klantengroep te kunnen vaststellen.

Momenteel boekt SIBELGA de kosten en inkomsten niet afzonderlijk per groep van afnemers aangezien de toegevoegde waarde hiervan uiterst beperkt zou zijn. SIBELGA voert

daarentegen een analytische boekhouding per kostenobject. En aangezien er een uniek en direct verband (verdeelsleutel) bestaat tussen elk kostenobject en elke groep afnemers, is SIBELGA van mening dat de voorwaarde voorzien in de ontwerptekst van de methodologie vervuld is.

SIBELGA vraagt dat BRUGEL bevestigt dat de bestaande boekhoudmethode voldoet aan de vereisten van de methodologie en dat BRUGEL indien dit niet het geval is verduidelijkt wat ze van SIBELGA verwacht en een motivering geeft voor elke andere benadering.

BRUGEL

BRUGEL bevestigt dat de bestaande boekhoudmethode overeenstemt met de methodologie.

Conclusie

De methodologieteksten werden niet gewijzigd.

3.2.6 Procedure na vernietiging of schorsing van een tariefbeslissing

SIBELGA

Wanneer tarieven worden vernietigd of ingetrokken tengevolge van een gerechtelijke beslissing, voorziet de tekst dat de tarieven die van toepassing waren vóór de vernietiging of intrekking van de tarieven van toepassing blijven, zelfs na hun regulatoire periode, tot ze worden vervangen door nieuwe tarieven. Het gebruik van de formulering “van toepassing blijven” is misleidend omdat ze laat uitschijnen dat er continuïteit is, terwijl dit niet het geval is.

SIBELGA beveelt aan om:

- het tarief dat van kracht was vóór het geannuleerde tarief niet opnieuw in werking te doen treden;
- het geannuleerde tarief voorlopig te blijven toepassen tot het nieuwe tarief wordt goedgekeurd;
- te preciseren dat BRUGEL bij het bepalen van het nieuwe tarief rekening houdt met het verschil tussen dit nieuwe tarief en het tarief dat werd toegepast sinds het begin van de regulatoire periode tot op de datum waarop de nieuwe tarieven worden bepaald (in ons

voorbeeld tussen 1 januari 2015 en 30 oktober 2015) en het teveel of het tekort dat werd geïnd recupereert via de nieuwe tarieven (en niet via een debet- of creditnota gericht aan de leveranciers).

BRUGEL

BRUGEL is het niet helemaal eens met de analyse door SIBELGA. Volgens BRUGEL is het illegaal om het tarief dat voorafging aan het geannuleerde tarief niet opnieuw van kracht te laten worden en te blijven toepassen. BRUGEL is echter van mening dat de formulering van de methodologie de implementatie mogelijk complex maakt. BRUGEL heeft nagedacht over een oplossing om retroactieve tarieven en een te complexe invoering te vermijden.

Conclusie

Punt 6.1.4 d) van de methodologieën voor elektriciteit en gas werd als volgt gewijzigd:

”d) § 1. De tarieven die golden vóór de vernietigde of opgeschorte tarieven blijven geldig, zelfs na hun regulatoire periode, tot ze worden vervangen door een nieuwe tariefbeslissing. In het geval er een belangrijke hinderpaal optreedt bij de toepassing van deze vorige tarieven kan BRUGEL, in voorkomend geval, kleine aanpassingen aanbrengen aan deze tarieven, uitsluitend met het oog op de rechtszekerheid en met een strikt tijdelijk karakter. De aanpassing van de tarieven moet overeenstemmen met de volgende richtsnoeren:

- de aanpassing moet absoluut noodzakelijk zijn voor het goede beheer van het net en voor de continuïteit van de uitvoering door de netbeheerder van haar taken en haar openbare dienstverplichtingen; en
- de aanpassing moet rekening houden met de belangen van de eindafnemer
- de aanpassing moet rekening houden met de vernietigings-, opschortings- of intrekingsbeslissing

§2. In de maand volgend op de bekendmaking van de vernietigings-, opschortings- of intrekingsbeslissing bezorgt de distributienetbeheerder aan BRUGEL een gemotiveerde nota met opmerkingen over de automatische verlenging van de tarieven die voorafgingen aan de vernietigde, opgeschorte of ingetrokken tarieven of over de eventuele aanpassing ervan. Indien de netbeheerder geen nota met opmerkingen verstuurt in de maand volgend op de

bekendmaking van de vernietigings-, opschortings- of intrekingsbeslissing, is de eerste paragraaf van toepassing.

De netbeheerder stelt deze nota met opmerkingen op in het kader van de richtsnoeren vermeld in de eerste paragraaf. De eis tot aanpassing van de vroegere tarieven moet gebaseerd zijn op objectieve criteria en elementen teneinde situaties te vermijden waarin de eindafnemer overduidelijk onderworpen zou zijn aan over- of ondergewaardeerde tarieven tijdens de periode waarin de tarieven vernietigd, opgeschort of ingetrokken zijn.

BRUGEL kan advies vragen aan de Gebruikersraad en aan alle andere organen indien zij dat noodzakelijk acht.

. Rekening houdende met de nota met opmerkingen en desgevallend met de ingewonnen adviezen, beslist BRUGEL hetzij om de vorige tarieven automatisch te verlengen, hetzij om ze aan te passen binnen het kader van de richtsnoeren gedefinieerd in de eerste paragraaf.

§3. Het eventuele positieve of negatieve regulatoire saldo (bonus/malus) dat resulteert uit het verschil tussen deze aangepaste tarieven en de nieuwe tarieven zal worden doorberekend in de volgende tariefwijziging.

§4. BRUGEL publiceert haar beslissing op haar website overeenkomstig artikel 9^{quinquies}, §3, 10° van de elektriciteitsordonnantie.”

Een dergelijke procedure leidt tot meer transparantie en speelt snel in op de motiveringen over de vernietiging, opschorting of intrekking. Ze biedt de netbeheerder de kans om een voorstel te formuleren dat op korte termijn de organisatorische en financiële impact van een dergelijke beslissing tot een minimum beperkt en tegelijkertijd meer juridische zekerheid biedt.

3.2.7 Aanvullende gegevens en tussentijdse verslagen

SIBELGA

In punt 7.3.b) wordt gevraagd om op 30 september, samen met het tussentijds verslag, documenten voor te leggen die uit hoofde van punt 6.3.f. reeds werden verstrekt (binnen 15

dagen na hun goedkeuring). Vanuit een streven naar efficiëntie eist SIBELGA dat men de reeds verstrekte gegevens geen tweede keer moet meedelen en dat punt 7.3.b) bijgevolg wordt geschrapt.

BRUGEL

BRUGEL is het eens met de opmerking van SIBELGA.

Conclusie

Punt 7.3.b werd gewijzigd door de toevoeging van de volgende paragraaf:

De informatie die reeds werd bekendgemaakt overeenkomstig punt 6.3 moeten geen tweede keer meer worden verstrekt.

3.2.8 Evaluatie van het billijke karakter van de componenten van de inkomsten

SIBELGA

- In verband met punt l.b)

Rekening houdende met de praktijk is de formulering “en waarover geen formeel akkoord werd verkregen van BRUGEL” niet realistisch en te restrictief. Men zou deze kunnen vervangen door “en waarover BRUGEL niet werd geraadpleegd”.

- In verband met punt l.c)

Vooruitlopen op de wetgeving is niet noodzakelijk synoniem van slecht beheer. We herinneren eraan dat om het Gewest toe te laten om zijn standpunt over de verplichting om tegen 2020 al dan niet 80% smart meters te installeren, SIBELGA een kosten-batenanalyse van de invoering van smart metering heeft moeten uitvoeren zonder te wachten tot het Brussels wetgevend kader de Europese reglementering die een dergelijke verplichting voorziet heeft omgezet.

- In verband met punt 2.d)

Bij een letterlijke interpretatie is de formulering “geïnvesteerd in het net” te restrictief. Men zou de formulering “geïnvesteerd in het net” kunnen vervangen door “geïnvesteerd om haar activiteiten van DNB te vervullen”.

- In verband met punt 3.d)

De bepaling is zo ruim geformuleerd dat ze als gevolg daarvan de DNB ontmoedigt om haar rechten te verdedigen voor de rechtbank. Ze gaat er trouwens van uit dat een overheid zich nooit kan vergissen. Dit lijkt overdreven.

Wij stellen voor om deze bepaling zodanig aan te passen dat alleen de kosten die samenhangen met roekeloze en tergende beroepsprocedures als onbillijk worden beschouwd.

- In verband met punt 3.g)

SIBELGA vindt dat deze bepaling moet worden geschrapt omdat ze onvoldoende genuanceerd is. Enerzijds zou een sanctie ingetrokken kunnen worden na een beroepsprocedure. Anderzijds kunnen criteria zoals veiligheid, dringendheid of economische overwegingen rechtvaardigen dat deze kosten worden gemaakt.

- In verband met punt 4.h)

SIBELGA vindt dat deze bepaling moet worden geschrapt omdat ze onvoldoende genuanceerd is. Kosten die gekoppeld zijn aan de uitvoering van een project zijn typische niet-recurrente kosten die zich niet meer voordoen zodra het project voltooid is. Ze zijn daarom niet onbillijk. Hetzelfde kan gelden voor bepaalde exploitatie- of investeringskosten.

BRUGEL

- In verband met punt 1.b)

BRUGEL is het eens met de opmerking van SIBELGA.

- In verband met punt 1.c)

BRUGEL is het eens met de opmerking van SIBELGA. De methodologietekst zal niet worden gewijzigd omdat de formulering BRUGEL (in principe) de mogelijkheid biedt om te oordelen of bepaalde anticipaties al dan niet noodzakelijk zijn.

- In verband met punt 2.d)

BRUGEL is het eens met de opmerking van SIBELGA.

- In verband met punt 3.d)

BRUGEL is het eens met de opmerking van SIBELGA.

- In verband met punt 3.g)

BRUGEL is het niet eens met de opmerking van SIBELGA. De paragraaf die bepaalt dat “de kosten die het gevolg zijn van een door een bevoegde overheid opgelegde sanctie in principe als onredelijk verworpen zullen worden” blijft ongewijzigd.

Desgevallend zal BRUGEL de opgelegde sanctie aandachtig analyseren en het billijke of onbillijke karakter ervan evalueren.

- In verband met punt 4.h)
BRUGEL is het eens met de opmerking van SIBELGA. Dit punt werd geschrapt.

Conclusie

- Punt 1.b werd als volgt gewijzigd:
“De elementen die louter het gevolg zijn van vrijwillige afspraken van de distributienetbeheerder binnen verenigingen die al dan niet onderworpen zijn aan de Belgische wetgeving en waarover BRUGEL niet werd geraadpleegd, worden voor de veiligheid, efficiëntie en betrouwbaarheid van het distributienet in principe als onnodig beschouwd.
- Punt 2.d werd als volgt gewijzigd:
“Voor de evolutie van het geïnvesteerde kapitaal (GIK) zal enkel rekening worden gehouden met de bedragen die werkelijk werden geïnvesteerd om haar activiteiten van DNB te vervullen zonder dat hierdoor een bijkomend voordeel wordt gegenereerd voor de aandeelhouders.”
- Punt 3.d werd als volgt gewijzigd:
“Elk element dat samenhangt met door de distributienetbeheerder tegen het Brussels Gewest, BRUGEL of een andere overheid ingestelde roekeloze en tergende beroepsprocedures, zal in principe als onredelijk beschouwd worden, tenzij de distributienetbeheerder in het gelijk wordt gesteld.

3.2.9 Progressieve tarifiering

3.2.9.1 Kosten voor het beheer van het progressief tarief

SIBELGA

“De invoering van het progressief tarief zal ongetwijfeld meerkosten voor SIBELGA met zich meebrengen, hetzij door de noodzaak om een uitgebreidere databank te beheren, met daarin gegevens over de gezinsgrootte, of door de grotere complexiteit van de tarifiering.

SIBELGA dringt daarom aan op twee punten:

- de meerkosten gekoppeld aan het beheer van het progressief tarief moeten ofwel worden opgenomen in de beoordeling van het neutraliteitsprincipe, ofwel ten minste worden beschouwd als niet-beheersbare kosten en worden toegevoegd aan de lijst met voorbeelden vermeld in punt 3.1.3.
- de praktische modaliteiten voor de invoering van de progressieve tarifiering, en met name de inzameling, de verwerking en het gebruik van de noodzakelijke gegevens, moeten duidelijk worden gedefinieerd en moeten zodanig worden bepaald dat deze tarifiering gepaard gaat met minimale kosten voor de DNB, de leveranciers en de afnemers.

BRUGEL

BRUGEL is het eens met de opmerking van SIBELGA. De tekst zal worden gewijzigd door de meerkosten gekoppeld aan de progressieve tarifiering toe te voegen aan de lijst van niet-beheersbare kosten.

Conclusie

Punt 3.1.3 van de methodologie “elektriciteit” werd gewijzigd door aan de lijst van de niet-beheersbare kosten de meerkosten toe te voegen gekoppeld aan het beheer van het progressieve tarief.

De volgende paragraaf werd toegevoegd aan punt 4.4 van de methodologie “elektriciteit”:

de praktische modaliteiten voor de invoering van de progressieve tarifiering, en met name de inzameling, de verwerking en het gebruik van de noodzakelijke gegevens, moeten duidelijk worden gedefinieerd en moeten zodanig worden bepaald dat deze tarifiering gepaard gaat met een minimale kost voor de DNB, de leveranciers en de afnemers.

3.2.9.2 Praktische modaliteiten

SIBELGA

“SIBELGA eist overigens dat wordt vermeld in hoeverre de progressieve tarifiering uitsluitend van toepassing is op het tarief voor het gebruik en het beheer van het distributienet of ook op andere periodieke tarieven en op de overbelastingen vermeld in punt 4.3.”

BRUGEL

Hoewel de praktische modaliteiten het voorwerp uitmaken van een overleg op een later tijdstip (zie punt 2.10 van dit document), is BRUGEL het eens met de opmerking van SIBELGA over het feit dat in de methodologie bepaald moet worden welke tarieven worden beïnvloed door de progressieve tarifiering.

Conclusie

De tariefmethodologie zal worden gewijzigd door de toevoeging van de volgende paragraaf aan punt 4.4:

“Rekening houdend met de praktische uitvoeringsmodaliteiten zal de progressieve tarifiering in principe van toepassing zijn op alle periodieke tarieven, uitgezonderd het tarief voor de meet- en telactiviteiten, het tarief voor het gebruik van het transmissienet en de overbelasting vermeld in punt 4.3.5.3. »

3.2.9.3 Datum van inwerkingtreding

SIBELGA

“De ontwerptekst van de methodologie voorziet dat de progressieve tarifiering voor de prosumers die beschikken over een installatie met een vermogen van minder dan 5kVA, m.a.w. de prosumers die genieten van het compensatiemechanisme, van toepassing zal zijn vanaf het ogenblik waarop MIG 6 in productie gaat. De toepassing van de progressieve tarifiering voor alle residentiële afnemers is echter voorzien binnen 3 maanden na het van kracht worden van MIG 6 en uiterlijk op 1 januari 2018.

De ontwerptekst van de methodologie voorziet trouwens (in punt 4.3.6.) dat de compensatie niet langer van toepassing zal zijn na de indienststelling van de nieuwe verrekenkamer (clearinghouse) waardoor het nieuwe MIG6 wordt geïmplementeerd of uiterlijk op 1 januari 2018.

Om alle discussies over de data van inwerkingtreding te vermijden, en aangezien de bedoeling duidelijk is, beveelt SIBELGA aan om overal dezelfde formulering te gebruiken (“binnen 3 maanden na het van kracht worden van MIG 6 en uiterlijk op 1 januari 2018”).

BRUGEL

BRUGEL is het eens met de opmerking en zal de formuleringen uniformiseren.

Conclusie

Paragraaf 4.3.6 werd als volgt gewijzigd:

“Voor de gebruikers die krachtens de toepasselijke reglementering van het compensatieprincipe genieten zal de netto afgenomen energie voorlopig nog in aanmerking worden genomen tot de indienststelling van de nieuwe verrekenkamer (clearinghouse) die het nieuwe MIG 6 implementeert (binnen 3 maanden na het van kracht worden) of ten laatste op 1 januari 2018.”

3.2.9.4 Progressiviteitsfactor

SIBELGA

“De methodologie voorziet voor de progressieve tarifiering dat de progressiviteitsfactoren kunnen verschillen voor verbruik dat wordt geregistreerd met een tweevoudige tariefmeter, met piek- en daluren, en voor verbruik dat wordt geregistreerd met standaardmeters (enkelvoudig tarief).

SIBELGA beveelt dus aan dat de progressiviteitsfactoren niet variëren op basis van het geïnstalleerde type meter.”

BRUGEL

BRUGEL begrijpt de aanbeveling van SIBELGA. BRUGEL is van mening dat in zoverre het model wordt gerespecteerd, de progressiviteitsfactoren identiek kunnen zijn, maar dat dit

niet noodzakelijk het geval is. BRUGEL wou dit punt trouwens verduidelijken door een extra paragraaf toe te voegen aan punt 10.3.1

Conclusie

De volgende paragraaf werd toegevoegd op het einde van paragraaf 10.3.1:

“De progressiviteitsfactoren kunnen identiek zijn voor het verbruik geregistreerd met tweevoudige tariefmeters, met piekuren en daluren, en voor het gebruik geregistreerd door standaardmeters (enkelvoudig tarief).

3.2.9.5 Aanpassing van de verbruiksschijven

SIBELGA

“De formule van vergelijking 5 die toelaat om de verbruiksschijven aan te passen in functie van de gezinsgrootte houdt praktische problemen in:

- 1) SIBELGA stelt voor om te voorzien dat de progressieve tarifiering niet van toepassing is wanneer de gezinsgrootte gelijk is aan nul.
- 2) SIBELGA stelt ook voor om de formule van de vergelijking 5 te beschouwen als een richtsnoer, maar dat deze niet letterlijk moet worden toegepast wanneer ze in strijd is met de neutraliteits- en eenvoudsprincipes.”

BRUGEL

- 1) De tabellen in de bijlage over de progressieve tarifiering zullen worden aangepast. De progressiviteit voor een gezin met waarde nul zal gelijk zijn aan deze van een gezin bestaande uit één persoon (alleenstaande).
- 2) In zoverre de parameters van het model slechts nauwkeurig kunnen worden bepaald na simulaties en in overleg met de netbeheerder, verzet BRUGEL zich niet tegen de aanpassing van de parameters gebruikt in vergelijking 5. De netbeheerder moet elke afwijking van de oorspronkelijke vergelijking echter motiveren.

Conclusie

- 1) De tabellen uit punt 10.3.5 werden gewijzigd.

2) Punt 10.3.4 werd gewijzigd door de toevoeging van de volgende paragraaf:

“Bij gebrek aan expliciete motivering door de netbeheerder is vergelijking 5 van toepassing voor de aanpassing van de verbruiksschijven teneinde rekening te houden met de gezinsgrootte.”

4 Raadpleging van de Gebruikersraad

4.1 Context

In overeenstemming met de voorschriften van de Ordonnantie van 8 mei 2014 heeft BRUGEL op 17 juli 2014 het advies van de Raad gevraagd over de tariefmethodologie die voortvloeide uit dit overleg.

Voorafgaand aan de officiële raadplegingsprocedure hield BRUGEL een algemene presentatie over de tariefmethodologie tijdens de vergadering van de Gebruikersraad op 25 juni 2014.

De Raad had 30 kalenderdagen de tijd om te antwoorden op de eis van BRUGEL.

Alle commentaren en opmerkingen werden aan BRUGEL overgemaakt op 11 augustus 2015. De Raad heeft op 30 juli

2014 gedebatteerd over de voorstellen die aan zijn beoordeling werden voorgelegd.

Het advies van de Raad is bijgevoegd als bijlage aan dit document. Punt 3.2 hierna beschrijft het standpunt van BRUGEL over de opmerkingen geformuleerd door de Raad.

4.2 Verslag van de raadpleging

4.2.1 Publicatie en retroactiviteit van de tarieven

De Raad

“De Raad vestigt de aandacht van BRUGEL op het feit dat de toepassing van de tarieven nooit met terugwerkende kracht zou mogen gebeuren. De tarieven zouden bovendien steeds moeten worden gepubliceerd vóór ze worden ingevoerd en de regulator zou steeds een voldoende termijn moeten voorzien om de leveranciers en de distributienetbeheerder toe te laten om wijzigingen door te voeren.”

BRUGEL

BRUGEL is het eens met de opmerking van de Raad. BRUGEL zal erop toezien om in de mate van het mogelijke elke retroactiviteit van tarieven te vermijden en verbindt zich ertoe billijke termijnen te respecteren voor de publicatie van de tarieven, teneinde klachten van de leveranciers en van de netbeheerder te beperken. BRUGEL vestigt echter de aandacht van alle betrokkenen op de erg korte termijnen voor de aanpassing van de tarieven 2015.

Conclusie

Zoals vermeld in punt 3.2.6 van dit document werden de methodologieteksten gewijzigd om een retroactiviteit van de tarieven te vermijden in het specifieke geval van een vernietiging of opschorting van een tariefbeslissing van BRUGEL.

4.2.2 De billijke marge

De Raad

“De Raad beveelt aan om de waarden die worden weerhouden voor het bepalen van de evaluatieparameters voor de billijke vergoeding toegekend aan de netbeheerder te bepalen op transparante wijze en op basis van een vergelijking met de andere Gewesten en Lidstaten van de Europese Unie. Bovendien is de Raad van mening dat de billijke marge toegestaan in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zo mogelijk niet hoger mag zijn dan de vergoedingen toegekend in de andere Gewesten en Lidstaten van de Europese Unie.

BRUGEL

BRUGEL is het volledig eens met deze opmerking. Ter herinnering: voor de periode van 2015-2019 stelt BRUGEL zich als doel een stabiele billijke marge in stand te houden gedurende deze 5 jaar en tegelijkertijd investeringen mogelijk te maken en te stimuleren.

De definitie van de parameters werd vermeld in punt 2.4 van dit document. BRUGEL zal de niveaus van de vergoedingen in de andere Gewesten en Lidstaten observeren en zo nodig de indexeringsparameters voor de volgende tariefperiode aanpassen.

Conclusie

De methodologieteksten werden niet gewijzigd.

4.2.3 Afschaffing van het compensatieprincipe

De Raad

“De Raad vindt het normaal dat de reële kosten van de netten worden gedragen door iedereen die er gebruik van maakt en dit evenredig met de kosten van de diensten die aan hen worden verleend. In dit opzicht is de Raad van oordeel dat de compensatie voor

productie-installaties voor groene stroom met een vermogen lager dan of gelijk aan 5 kW niet alleen zou moeten worden geschrapt voor de gridfee, maar ook voor de commodity.” Edora, dat niet deelnam aan de debatten, heeft nadien laten weten dat het gekant is tegen de schrapping van de compensatie, zowel voor de gridfee als voor de commodity.”

BRUGEL

BRUGEL is het eens met de opmerking van de Raad.

Met het oog op de schrapping van het principe van de compensatie voor de commodity is BRUGEL niet bevoegd om zich hierover uit te spreken, maar het lijkt onvermijdelijk dat de conclusies van de Raad van State in de richting gaan van een schrapping van de compensatie voor het commodity gedeelte.

Conclusie

De methodologieteksten werden niet gewijzigd.

4.2.4 Capaciteitstarief

De Raad

“De Raad is voorstander van de invoering van een capaciteitscomponent voor de tarifiering voor zover de kosten van de netinfrastructuur in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in grotere mate afhankelijk zijn van het ter beschikking gestelde vermogen dan van de hoeveelheid energie die effectief wordt afgenomen of geïnjecteerd.”

BRUGEL

BRUGEL begrijpt de grondslag voor de vraag, maar wil geen capaciteitstarief tijdens de eerste periode 2015-2019.

Zoals voorzien in punt 2.2 van dit document verbindt BRUGEL zich ertoe om samen met de netbeheerder na te denken over de invoering van een capaciteitscomponent voor de regulatoire periode na 2019. BRUGEL zal evalueren of een capaciteitscomponent eventueel in strijd is met de richtsnoeren van de ordonnantie betreffende het efficiënt gebruik van energie.

Conclusie

De methodologieteksten werden niet gewijzigd.

4.2.5 Progressieve tarifiering

De Raad

“De Raad heeft nog steeds twijfels over de invoering van een progressieve tarifiering voor elektriciteit zoals vermeld in zijn advies 2013-12-04/10 betreffende de ontwerp tekst van de ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De Raad betreurt vooral dat geen voorafgaande wetenschappelijke evaluatie werd uitgevoerd die toelaat om te anticiperen op de sociale gevolgen en de gevolgen voor het leefmilieu van een mechanisme met progressieve tarifiering. Met betrekking tot de principes voorgesteld door BRUGEL, vreest de Raad dat de complexiteit van de meting zal leiden tot werkingskosten die hoger zijn dan de sociale voordelen en de voordelen voor het milieu die verdisconteerbaar zijn voor alle marktspelers, of dat het van kracht worden van een progressieve tarifiering de situatie van de armste gezinnen zelfs zou kunnen verergeren.

Dientengevolge eist de Raad dat een kosten-batenanalyse wordt uitgevoerd, met name op basis van de ervaringen van de andere Gewesten en Lidstaten van de Europese Unie. Zolang men niet beschikt over de conclusies van een dergelijke studie, acht de Raad het ongepast om een dergelijke progressieve tarifiering in te voeren.”

BRUGEL

BRUGEL preciseert dat zij in het kader van haar bevoegdheden en van de huidige wetgeving alleen kan ingrijpen met het oog op progressieve distributietarieven.

BRUGEL is het eens met de opmerking van de Gebruikersraad. Een negatieve kosten-batenanalyse voor de invoering van een progressieve tarifiering zou BRUGEL echter niet ontheffen van het invoeren van de progressieve tarifiering voorzien in de ordonnantie.

In de hypothese van een negatieve kosten-batenanalyse of van te complexe praktische modaliteiten voor de invoering van een dergelijke tarifiering, moet het Parlement beslissingen nemen en de ordonnantie desgevallend aanpassen.

Conclusie

De methodologieteksten werden niet gewijzigd.

5 Opmerkingen geformuleerd door de marktspelers over de methodologieteksten

Parallel met de raadpleging van de Gebruikersraad heeft BRUGEL de ontwerp teksten van de methodologie voor advies overgemaakt aan de diverse marktspelers en aan alle individuele leden van de Gebruikersraad. Hiervoor werd een specifiek e-mailadres consultation.consultatie@brugel.be gecreëerd.

Alle ontwerp teksten zijn ook beschikbaar op de website van BRUGEL vanaf 17 juli 2014.

BRUGEL stelt vast dat geen enkele officiële opmerking werd overgemaakt.

Op 25 augustus 2014 heeft BRUGEL echter de reactie van FEBEG over de ontwerp teksten voor de methodologie ontvangen. Aangezien de raadpleging officieel eindigde op 18 augustus en de definitieve methodologieën en het verslag van de raadpleging nog moeten worden goedgekeurd, kan BRUGEL officieel geen rekening houden met deze bijdrage. Over het algemeen is BRUGEL van mening dat dit document voldoet aan de meeste punten aangehaald door FEBEG.

* *